

Tsjip, jaargang 3 en 4

Jaargang 3, 1993 - 1994

Uitgebreide discussies rond het thema: 'vertroebeleen onderwijsmiddelen als de leesautobiografie en het leerlingverslag het zicht op de literairiteit van een tekst?' Aandacht ook voor hiaten in het literatuuronderwijs: moet er geen nieuw literatuurboek voor de basisvorming komen? Of, beter nog: een leerplan dat bij het funderend onderwijs begint? Voortdurend dat vurige pleidooi: de enthousiaste docent is de beste leesbevorderende methode. En aan de basis beginnen is noodzakelijk: zesenvijftig procent van de Nederlanders boven de 15 jaar leest nooit of zelden een boek. En al helemaal geen poëzie! Kan de jeugdliteratuur een geschikte opstap zijn?

Jaargang 4, 1994 - 1995

De samenwerking tussen Openbare Bibliotheek en school kan beter. *Tsjip* 1 buigt zich over de verhouding tussen die twee, de beeldvorming onder leerlingen en leraren, reist mee met de Bibliobus, en presenteert een samenwerkingsmodel. Ook voor soms felle kritiek is ruimte: in nummer 2 van dit jaar wordt het leerplan 'Fictie in de basisvorming' aangevallen, dat dan net met instemming van de Stichting Promotie Literatuuronderwijs is uitgebracht. Te kinderachtig van toon, te ongestructureerd, onbruikbaar. Een nummer later volgt het weerwoord van één van de opstellers. De jaargang eindigt met een dubbelnummer, boordevol analyses, lessuggesties en aansporingen tot verdere verdieping.